

Дѣдо Никола (изважда пзъ пазухата си
единъ револверъ и тича
камъ шпионинътъ).

Вжрвете слѣдъ мене, момчета! тука шпионе са скри-
ватъ. (Пищовѣтъ пука).

Шпионинътъ.

О, ле-ле-е! убиха ма.

ЯВЛЕНИЕ IV.

Дождятъ много селѣне, намѣрватъ убитиятъ и извлачатъ го предъ
церковата.

Първиятъ селѣнинъ.

Който го е убилъ, той трѣба да е голѣмъ стрѣ-
лачъ, — срѣдъ челото го е погодилъ.

Вториятъ селѣнинъ.

А защо ли сж го убиле?

Третьиятъ селѣнинъ.

Лицето му е облѣяно съ кржвъ и мозжкъ, и за това
никакъ не можешъ да го познаешъ кой е и отъ дѣ е.

Бабичка.

Видите ли колко кржвъ му е истекла на гърдите? — Сич-
кото огърле му е окржвавила. (Гледа платното и кенетата на ризата).
Българинъ е.

Старецъ.

Но сичко са види, че е българинъ. Не видите ли,
че гайтанътъ на бранавреците му не е зеленъ, ами е
черенъ!